

PRZYLEPIĆ (5) *vb pf*

e jasne.

inf przylepić (2). ◇ *praet 3 sg m* przylepił (3). ◇ [*impers con* by przylepi(o)no. ◇ *part praet act* przylepiwszy.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Przymocować, przykleić [w tym: co (2)] (3)* : [*Hac voce commota iuventus*, dopiero mówić, kłąć, łajając, do krola skarżyć, teraz pisać, na drzwiach u wszech kościołow przybijając co dyjabeł każe, iż nie masz tego święta kiedyby czego nie przylepiono *ListyPol II 1549/317; Glosy II 74/69.*]

przylepić ku czemu (1): Widzę niektoiego Czárnokliężniká w domu moim/ który obraz wołkowy ná podobieńtvo me przylepił ku ścienie [*in pariete fixit*]. *HistRzym 55.*

przylepić czym (1): *RejZwierc 71v cf W porównaniu.*

przylepić na czym (1): Tedy on czárnokliężnik vczynił z wołku obraz/ który wezwał imieniem onego rycerzá/ á przylepił ij ná ścienie przed oczymá śwemá. *HistRzym 54v; [y [św. Hieronim z Pragi] przylepiwszy kartkę na drzwiach v Kościoła S. Szczepaná/ ná ktorey za Hulsem mówił/ potajemnie też zafię z Conftanciey wyfzedł HerbOdpow Xx5v; BielKron 1597 798].*

W porównaniu (1): A także y ine przypadki od światá niepotrzebne/ vmiárkowawszy wżytko rozumem á cnotą w sobie/ [*człowiek poćciwy*] wżytko to s siebie otrząńnie iáko plewy idąc z gumná kiedy owies wieią. A niedbálcowi wżytko tho będye iáko mocno wołkiem przylepił/ áni on nigdy o tym myłlic będye. *RejZwierc 71v.*

2. *Przyprawić, przydać; affingere Mącz (2)* :

przylepić co ku czemu (1): *Affingere ollis auriculas*, Przyprawić/ Przilepić vży ku gárcóm. *Mącz 127c.*

Przen: O tekście: dodać obce elementy (1) : *Affingo*, Priczinić [!] wymysłów/ przixtałtować/ Przilepić. *Mącz 127c.*

[*przylepić co*: ponieważ ták iálną prawdę w Ewányeliiey opifaná/ chcą inżemi słowy z Itárégo zakonu wżiętymi/ które do tego nie należą/ ládá iáko ie przylepiwży/ zaćmić. *WujBib 883b.*]

Synonimy: 2. przyczynić, przydać, przyprawić.

Formacje współrdzenne cf LEPIĆ.

Cf PRZYLEPIENIE, [PRZYLEPIONY]